

Arrest

nr. 127 867 van 5 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Herman DE PONTHERE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 18 juli 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 15 juni 1977 (8 Sane 1969 Ethiopische Kalender – verder EK). Uw vader overleed wanneer u zes à zeven jaar oud was. U voltooide de lagere school te Agaro, en ging tot de tiende klas naar de ‘Junior and Secondary School’ te Agaro. U huwde traditioneel met B. Te. op 1 februari 2004 (23 tir 1996 EK). Na uw huwelijk kwam u ervan op de hoogte dat uw echtgenoot lid was van het Oromo Liberation Front (verder OLF). In oktober 2004 (Tegemt 1997 EK) werd u eveneens lid van het OLF. Uw man werd door deze partij betaald, en diende vaak te reizen naar het front waar de OLF-strijders zich bevonden. Uw activiteiten als OLF-lid

bestonden erin medicijnen en geld van de ene persoon naar de andere persoon te brengen. Op 14 september 2009 (4 Meskerem 2002 EK) werd uw man neergeschoten met een handgeweer van het type 'colt', wanneer hij op weg was van de stad Agaro naar het dorp Sussi. U werd hiervan door uw burens op de hoogte gesteld, maar wanneer u naar de plek ging waar uw man lag, bleek deze reeds meegenomen te zijn voor onderzoek. Uw man werd echter begraven voordat er een resultaat was van dit onderzoek. Daar u wou weten wie uw man doodde, en hoe hij werd gedood, ging u naar de politie met de vraag om inlichtingen. Er werd u gezegd dat er nog geen duidelijkheid was, dat u naar huis diende te gaan, en u ingelicht zou worden indien er meer informatie zou zijn. Nadien kwamen er meermaals politieagenten naar uw huis die, wanneer er andere mensen aanwezig waren, hun deelneming betuigden, maar, wanneer er niemand anders aanwezig was, uw huis zouden doorzoeken en zaken kapot maken. Op een dag kwamen er opnieuw drie politieagenten naar uw huis, en ze zeiden u mee te gaan naar het politiekantoor daar ze u enkele vragen wilden stellen. Na aankomst in het politiekantoor, werd u zonder meer gearresteerd en opgesloten. U werd tijdens uw detentie veel ondervraagd over uw echtgenoot en u werd tweemaal fysiek lastiggevallen en verkracht. Na een 8 à 10 dagen werd u opnieuw in vrijheid gesteld, op voorwaarde dat u zich steeds beschikbaar zou houden voor eventuele verdere vragen. Na uw vrijlating zette u uw activiteiten voor het OLF verder. Wanneer u op een dag medicijnen bracht naar Ta. werd u door F. ingelicht dat Ta. gearresteerd was. F. raadde u aan om meteen te vluchten. F. bereidde uw reis voor, en legde u uit waarheen u moest gaan om, met de hulp van een smokkelaar, Ethiopië te ontvluchten. U reisde van Agaro naar Addis Abeba, vanwaar u de volgende dag verder reisde naar Gonder, en daarna Ethiopië verliet op 21 januari 2010 (13 Tir 2002 EK) en naar Sudan ging. Te Sudan werkte u te Amarait als schoonmaakster, en leerde u een zekere M. kennen die u zwanger maakte. Na een tweetal jaren te Sudan verbleven te zijn, bracht een zekere Elisabeth u in contact met een smokkelaar die u kon helpen om Sudan te verlaten. U verliet Sudan per vliegtuig vanuit Khartoum, en reisde via een tussenlanding te Egypte, naar België. U kwam aan te België op 18 juli 2012 (14 Hamle 2004 EK), waar u op dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen te Ethiopië, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Er dient ten eerste te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat u, tot uw vertrek uit Ethiopië, te Agaro in de Oromia-regio, gewoond zou hebben.

Gevraagd naar uw laatste adres in Ethiopië, antwoordde u dat u te Agaro, in Jimma woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde dat u in een klein dorp woonde – Sussi – dat zich bevindt net buiten de stad Agaro (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of Sussi dan gelegen is in de kebele Agaro [de laagste administratieve eenheid in Ethiopië, zie informatie in administratief dossier], antwoordde u dat Sussi een kebele is op zich, en zich bevindt in de worda Agaro [ofte district, een administratieve indeling, die verder onderverdeeld is in kebeles, zie informatie in administratief dossier]. Gevraagd in welke zone [een administratieve indeling, die verder onderverdeeld is in wordas, zie informatie in administratief dossier] de worda Agaro gelegen is, antwoordde u de Kefa-regio. Gevraagd welke andere worda's in de zone Jimma u weet te vernoemen, antwoordde u Elibabor [vermoedelijk bedoelde u Ilubabor] en Kefa (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of dat dan worda's zijn, antwoordde u – nadat u zelf op de door u neergelegde schoolkaart keek – dat Kefa [vermoedelijk bedoelde u Keffa] de regio is, Limo de provincie waar u woonde, en Ilubabor de regio. U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde uit de regio Oromia afkomstig te zijn, antwoordde u de vraag niet begrepen te hebben, waarop de protection officer die u hoorde u uitlegde welke administratieve onderverdelingen er zijn in Ethiopië, en u uitlegde dat Oromia een regio is in Ethiopië, die op zijn beurt verder onderverdeeld is in zones – een uitleg die u dan ook bevestigde. Uw verwarrende verklaringen wat betreft de administratieve onderverdeling van het dorp waar u steeds te Ethiopië gewoond zou hebben, en de vaststelling dat het u uitgelegd moest worden dat Oromia een regio betreft, binnen dewelke de zone Jimma gelegen is, schept reeds ernstige twijfels wat betreft de geloofwaardigheid van de door u geopperde afkomst uit Agaro, te Oromia. Voorts dient vastgesteld dat Limo geen provincie is, maar een worda betreft in de regio 'Southern Nations, Nationalities, and Peoples' Region' (verder

SNNPR) - en niet in de regio 'Oromia' - een regio die gecreëerd werd in het jaar 1994. Keffa betreft dan weer een provincie die in 1995 opgedeeld werd, tussen de regio's Oromia en de regio SNNPR. Illubator – waarvan u meende dat het de regio betreft waarin u woonde – is dan weer een zone in de regio Oromia, grenzend aan de zone Jimma waar de stad Agaro gelegen is. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat Agaro in de woreda Goma gelegen is, en deze stad geen woreda op zich constitueert, zoals u opperde. (zie info in administratief dossier).

U gevraagd welke woredas er grenzen aan de woreda waar u woonachtig was, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat de dorpen nabij Agaro, bij de woreda van Agaro horen, en de stad Jimma nabij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Nogmaals gevraagd welke dorpen er bij Agaro liggen, antwoordde u Sussi, Choche, Yoche, en Bedele, een plek die iets verder zou liggen. Het dient vastgesteld dat enkel Choche terug te vinden valt in de beschikbare informatie, en Bedele een dorp betreft in de zone Illubator. Gevraagd of u Seka Chekorsa kent, antwoordde u enkel Seka te kennen, waarvan u verklaarde dat het een dorp is, en dat u Seka Chekorsa niet kent. Het dient evenwel vastgesteld dat Seka Chekorsa de woreda betreft die grenst aan de woreda Goma, in dewelke Agaro gelegen is. Opnieuw gevraagd in welke woreda Agaro gelegen is, antwoordde u – volkomen tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring, namelijk dat Agaro op zich een woreda is – dat Agaro in de woreda Limo gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Zoals hierboven reeds opgemerkt bevindt de woreda Limo zich in de regio SNNPR, en niet in de regio Oromia. Gevraagd of u Gumay kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u Mena kent, antwoordde u eveneens ontkennend. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Gumay en Mena beiden woredas betreffen die grenzen aan de woreda Goma, in de welke Agaro gelegen is. Gevraagd of u Beshash kent, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat u daar wel van heeft gehoord. Gevraagd wat u erover weet, antwoordde u dat er mensen waren die van Beshash kwamen om te studeren. Gevraagd waar in Ethiopië Beshash zich bevindt, antwoordde u het niet te weten. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Beshash zich op zo'n 17 kilometer van Agaro bevindt, in een en dezelfde woreda Goma. Gevraagd of Agaro ten noorden, ten zuiden, ten westen of ten oosten van Jimma ligt, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd welke andere zones in de regio Oromia u kent, naast de zone Jimma – waar u gewoond zou hebben tot uw vlucht uit Ethiopië – antwoordde u dat u niet reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U erop gewezen dat u lid beweerde te zijn van een partij die van de regio Oromia een onafhankelijk land wilt maken, en gevraagd of u dan geen enkele andere zone in Oromia kent, antwoordde u dat u enkel goederen overbracht voor de partij, u zich voorts bezig hield met huiswerk, en u niet veel informatie heeft over het land.

Gegeven bovenstaande foutieve kennis en onwetendheid wat betreft de stad en omgeving waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek uit Ethiopië, kan er geenszins geloof gehecht worden aan uw verklaringen tot aan uw vertrek uit Ethiopië gewoond te hebben in de Jimma-zone te Oromia. Dat u evenmin andere zones te Oromia weet op te noemen, en u plaatsnamen in Oromia situeert die zich in werkelijkheid in een andere regio bevinden, zijn verklaringen die des te meer klemmen, daar u opperde lid te zijn geweest, net als uw overleden echtgenoot, van het Oromo Liberation Front, een verboden partij die strijdt voor de onafhankelijkheid van Oromia, en opkomt voor de rechten van de Oromo's in Ethiopië. Immers, gegeven dit geopperde profiel, is het allerminst onredelijk te verwachten dat u een ietwat uitgebreidere kennis zou hebben met betrekking tot de Oromia-regio.

Afgezien van de vaststelling dat bovenstaande verklaringen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde lidmaatschap van het Oromo Liberation Front (verder OLF), dient nog opgemerkt dat uit uw verklaringen een danige onwetendheid blijkt, betreffende deze partij, en betreffende de activiteiten die uw echtgenoot voor deze partij uitgevoerd zou hebben, dat er volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde lidmaatschap van OLF.

U verklaarde sinds oktober 2004 [Tegemt 1997 EK] lid te zijn geweest van het OLF (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd sinds wanneer uw echtgenoot lid was van het OLF, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd hoe u erachter kwam dat hij lid was, antwoordde u dat u het vroeg nadat jullie trouwden, en hij u vertelde dat hij lid was (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde voorts dat u het vroeg, nadat u zijn lidkaart had gevonden bij het wassen van zijn kleren. Gevraagd wat uw echtgenoot precies deed voor het OLF, gezien u verklaarde dat hij voor hen werkte en door hen betaald werd, antwoordde u niet te weten wat hij voor de partij deed, en voegde u er vaagweg aan toe dat hij van regio

naar regio ging, tot aan Wellega [zonder dat u specificeert of het de zone 'East Wellega', 'West Wellega', dan wel 'Kelem Wellega' in de regio Oromia zou betreffen] . Gevraagd of u er enig idee van heeft wat hij deed voor het OLF, antwoordde u enkel te weten dat hij voor OLF werkte, en voegde u eraan toe dat jullie niet over zo'n zaken praatten thuis – een toch wel opmerkelijke verklaring gezien u beweerde dat jullie beiden actief lid waren van OLF, getrouwd waren en samenwoonden. Gevraagd hoe uw echtgenoot in contact gekomen was met het OLF, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

U verklaarde dat uw activiteiten voor het OLF erin bestonden dat u geld en medicijnen – zaken die u van een zekere F. kreeg – naar Ta. moest brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waar F. dat geld en die medicijnen haalde, antwoordde u te denken dat F. haar eigen contacten heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u er enig idee van heeft wie die contacten waren, antwoordde u ontkennend. Gevraagd aan wie Ta. – aan wie u dit geld en medicijnen gaf – moest rapporteren, antwoordde u, vaag en veronderstellend, te denken dat hij rechtstreeks naar de jungle ging. Gevraagd of u weet waar in de jungle OLF-strijders gestationeerd waren, antwoordde u dat u die omgeving niet kent. U voegde er, opnieuw uiterst vaag, aan toe dat ze zich voornamelijk bij de grens met Kenia en Eritrea bevinden. Gevraagd aan wie uw echtgenoot diende te rapporteren, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Uw vage verklaringen en onwetendheid wat betreft de activiteiten van uw man, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen lid te zijn geweest van het OLF.

Gevraagd of u voorbeelden kunt geven van militaire acties die het OLF uitvoerde, antwoordde u uiterst vaag, dat u hoorde dat er gevechten zijn, ze vechten aan de kanten van Eritrea, alsook aan de grens tussen Ethiopië en Kenia (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of u een concreet voorbeeld kunt geven van militaire acties uitgevoerd door het OLF, bleef u opnieuw het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd wie er op heden de voorzitter is van het OLF, antwoordde u ontwijkend dat u Lencho kent, alsook Dawud Ibsa (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Opnieuw gevraagd wie de voorzitter is van het OLF, antwoordde u dat het voorheen Lencho was (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd wie het nu is, antwoordde u weinig verhelderend dat het iemand anders is, maar u de naam niet kent. Gevraagd of u de vice-voorzitter kent, antwoordde u dat ze geheim werken, en dat u denkt dat niemand vice-voorzitter is. Gevraagd wie Dawud Ibsa is, de naam die u opperde te kennen, antwoordde u dat hij een van de stichters van de partij is. Gevraagd of hij nog in leven is, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe niet gehoord te hebben dat hij gestorven zou zijn. Gevraagd of u Elemo Qiltu kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u Hussein Sora kent, antwoordde u eveneens ontkennend. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Lencho Letta de voormalige vice-voorzitter is van het OLF, op heden in Noorwegen woont, niet langer voorstander is van de onafhankelijkheid van Oromia en de partij Oromo Democratic Front stichtte. Dawud Ibsa is sinds het jaar 1999 tot op heden voorzitter van het OLF, en Elemo Qiltu en Hussein Sora zijn twee stichtende leden van het OLF. Gevraagd of u weet op welke datum de Oromo-helden –en heldinnen gevierd worden, antwoordde u volledig naast de kwestie dat ze samen met het Ethiopisch regime vochten, en dat op 20 mei is. Opnieuw gevraagd of er geen dag bestaat waarop de helden en martelaren van de Oromos worden gevierd, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of er vieringen van de Oromo zijn in de maand april, iets dat Oromos, en zeker leden van OLF, steeds in de maand april vieren, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U nogmaals, ter verduidelijking, gevraagd of er een dag bestaat waarop de mensen die vochten voor het OLF, dan wel voor autonomie van Oromia in het algemeen, gevierd worden, antwoordde u dat u niet goed bent in data. U ten slotte gevraagd of u weet wat er op 15 april gevierd wordt in Oromia, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat 15 april de 'Oromo Martyrs' Day' is, een herdenkingsdag geïntroduceerd door het OLF na de executie van prominente OLF-leiders op 15 april 1980. Sindsdien worden degenen die hun leven opofferden voor de strijd van de Oromo's, jaarlijks herdacht op 15 april.

Bovenstaande vaststellingen – o.m. uw onwetendheid met betrekking tot de activiteiten die uw man zou hebben uitgevoerd voor het OLF, de plekken waar het OLF actief zou zijn, de voorzitter van het OLF, en de Oromo-martelarendag – doen verder fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde OLF-lidmaatschap. Derhalve kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die plaatsgevonden zouden hebben te Agaro, gezien deze het rechtstreekse gevolg waren van uw en uw echtgenoot zijn lidmaatschap van het OLF.

Wat betreft de door u, aan het einde van het gehoor op het CGVS, geopperde vrees dat u, in het geval u naar Ethiopië zou terugkeren, ontweken zou worden omdat u een 'onofficieel' kind heeft van een ongetrouwde man – hetgeen cultureel niet aanvaard zou worden door de samenleving aldaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 31) – dient vastgesteld dat u deze vrees geenszins weet te concretiseren, en u enkel – gevraagd wie daarvan een probleem zou maken – vaagweg oppert dat u vermeden zou worden door de samenleving, en uw kind als bastaard zou worden gezien. Gegeven het ongegronde karakter van deze vrees, en uw, hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden, verklaringen wat betreft uw afkomst uit de Oromia-regio te Ethiopië, heeft u deze vrees dan ook niet aannemelijk weten te maken.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De geboorteakte en het schoolrapport, die u voorlegt, bevatten geen enkel objectief element (recente foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, kan voorts nog opgemerkt worden dat de erop voorkomende geboortedatum – 16 juni 1977 (9 Sane 1969 EK) – verschilt van de geboortedatum, namelijk 26 februari 1977, die u op de Dienst Vreemdelingenzaken opgaf (zie verklaringen DVZ in administratief dossier), alsook van de geboortedatum die u opgaf tijdens het gehoor op het CGVS – 15 juni 1977 (8 Sane 1969 EK) (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gegeven deze vaststellingen, kan er dan ook geen authenticiteitswaarde aan dit document toegekend worden. De door u neergelegde huwelijksakte (in drievoud – handgeschreven Oromo, getypt Oromo en Amhaars) is, zoals u zelf verklaarde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14), geen document dat u van de kebele verkreeg, maar betreft een blad dat bij uw traditioneel huwelijk opgesteld zou zijn, en getekend werd door de getuigen. Dit vormt geenszins een bewijs van het door u geopperde asielrelaas, en evenmin van uw beweerde afkomst uit Oromia.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift: Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, mei 2013, Nederlands Ministerie van Buitenlandse zaken, p.1, 2, 13, 14, 41 tot 47.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert een schending aan van de “*artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en, de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 lei 1955 en van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.7. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar politieke profiel en dat van haar echtgenoot en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker.

2.8. Waar verzoekster beweert dat er rekening moet worden gehouden met haar intellectuele vermogens en beperkte opleiding, ziet de Raad niet in hoe het feit dat verzoekster “*enkel tot de tiende klas*” naar school ging, tot ze zestien was (gehoor p. 7), laat staan dat dit beweerdelijk meer dan 22 jaar geleden was, haar zou kunnen verhinderen om coherente verklaringen af te leggen over haar eigen dagelijkse leefwereld en de feiten die ze zelf aanbrengt, met name haar jarenlange lidmaatschap en activiteiten voor het OLF en haar huwelijk met een bezoldigde OLF-activist.

Het is dan ook niet aanvaardbaar dat verzoekster initieel verkeerdelijk stelt dat de aan het dorp Sussi aanpalende stad Agaro een woreda is, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat Agara een kebele in de woreda Goma is (gehoor p. 4) en dan nog verklaart dat “*ik hoorde ervan*” van de woreda Goma, doch dit niet als haar eigen woreda herkent (gehoor p. 22). Evenmin is aanvaardbaar dat ze verklaart dat Jimma ver is, terwijl dit haar eigen zone betreft en foutief stelt dat de aanpalende zone Illubabor haar regio is (gehoor p. 22), noch dat ze enkel een aanpalende zone (Elibabor) en een verouderde provinciale indeling (Kefa) kan geven wanneer haar naar andere woreda's in haar zone worden gevraagd (gehoor p. 22). Dat verzoekster niet weet wat het verschil is tussen een woreda en een kabele, noch de aanpalende woreda's (Seka) Chekorsa, Mena en Gumay herkent wanneer deze haar worden voorgelezen (gehoor p. 22), is gezien haar beweerde herkomst onaanvaardbaar. Dat er in het dagelijks leven van de verzoekende partij niet gesproken werd over “woreda” of “kebele” is een loutere, niet-geadstrueerde bewering die verzoeksters uitermate gebrekkige geografische kennis niet vermag te verschonen en kan evenmin uit het CGVS-gehoor blijken, waar ze met deze termen wel bekend blijkt, enkel niet met de concrete omgeving. Dat verzoekster enkel naar Agaro ging en soms naar Choce en zich bezig hield met het huishouden, kan evenmin verhinderen dat ze minstens kennis heeft van haar naburige dorpen en dat ze minstens weet welke haar eigen woreda en zone zijn, temeer verzoekster tien jaar onderwijs heeft genoten zodat ze toch minstens geografische basisnoties diende te hebben, in het bijzonder van haar eigen omgeving. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk tot aan haar vlucht in Sussi, Agaro in de Oromo-regio gewoond te hebben.

2.9. Dat het in Ethiopië “*volstrekt ongebruikelijk*” is dat een vrouw zich bij haar echtgenoot bevraagt, is – zo dit *überhaupt* al aannemelijk is – fundamenteel strijdig met de vaststelling dat verzoekster weet dat haar echtgenoot werkte voor het OLF en bovendien bezoldigd werd door het OLF. Aldus kan wel degelijk worden aangenomen dat verzoekster geen informatie ontzegd zou worden wanneer zij zich hierover bij derden of bij haar eigen contacten F. en T. zou bevragen en zeker niet wanneer verzoekster verklaart dat ze haar man hielp (gehoor p. 7). Dat ze niet bij benadering weet hoe of sinds wanneer haar man lid werd van het OLF, noch wat hij voor het OLF deed (gehoor p. 11-12, p. 13, p. 29), noch dat ze weet of hij ooit naar het front is moeten gaan of dat verzoekster geen informatie had wie hem betaalde, kan niet overtuigen (gehoor p. 13, p. 29). De Raad benadrukt dat verzoekster niet alles perfect moet kennen, maar het geheel van haar verklaringen moet voldoende zijn om haar beweringen te ondersteunen. Echter verzoeksters uiterst vage en gebrekkige verklaringen zijn niet aannemelijk indien verzoekster zelf activiteiten uitoefende voor het OLF en gedurende meer dan vijf jaar met een werknemer/lid van het OLF getrouwd was, noch is geloofwaardig dat verzoekster met haar Oromo echtgenoot Amhaars zou gesproken hebben indien beiden actieve leden van het OLF waren (gehoor p. 14) in een Oromo-gebied. Evenmin kan blijken uit verzoeksters verklaringen dat ze voorafgaand aan haar arrestatie enige vrees koesterde omwille van het OLF lidmaatschap van haar en haar echtgenoot, hetgeen uiterst bedenkelijk is in het licht van de uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkende vervolging van OLF leden en OLF activiteiten, waarbij de vaststelling dat ze na haar arrestatie haar OLF activiteiten niet stop zette (gehoor p. 17-18) te meer ongeloofwaardig is, en haar beweerde vervolging ondergraaft evenals haar gebrekkige bekendheid met de OLF militanten. Verzoekster kan geen subgroepen van de Oromo-etnie geven, behalve Kobe, geen dialecten geven en weet niet of de Oromo een eigen kalender hebben (gehoor p. 19). Verzoekster kan, zelfs na herhaalde vragen, niet toelichten of de Oromo een eigen feestdag hebben, noch kent ze namen van held(inn)en van het Oromo, noch kan ze specifieke Oromo – termen of – namen toelichten (gehoor p. 20-21). Dat verzoekster het woord ‘politiek’ in het Oromo niet kent (gehoor p. 25), wel de naam Dawud Ibsen geeft, doch niet weet dat hij sedert vele jaren voorzitter is van het OLF (gehoor p. 26), is eveneens onaanvaardbaar. Evenmin kan uit verzoeksters overige antwoorden een gedegen, eigen ervaren kennis van het OLF blijken (gehoor p. 24-30). Indien “*het niet is omdat zij de namen van de stichters van het OLF niet kent, dat het uitgesloten zou zijn, dat zij medicamenten en geld bezorgde aan het OLF*”, dan gaat verzoekster er aan voorbij dat zij op talrijke punten, geen of een foutief antwoord gaf. Dat verzoekster als beweerde OLF activiste de martelarendag niet kende, is niet realistisch na haar beweerde jarenlange contact met het OLF via haar echtgenoot en haarzelf. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoeksters beweerde OLF-activiteiten en profiel zijn dan ook niet geloofwaardig.

2.10. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande ("Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, mei 2013, Nederlands Ministerie van Buitenlandse zaken") om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Waar verzoekster nog beweert "*Dat de bestreden beslissing trouwens niet ontkent dat de verzoekende partij reeds werd opgesloten zonder vorm van proces, gedurende 8 à 10 dagen*", wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal uitdrukkelijk motiveerde "*Derhalve kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die plaatsgevonden zouden hebben te Agaro, gezien deze het rechtstreekse gevolg waren van uw en uw echtgenoot zijn lidmaatschap van het OLF.*". Waar verzoekster nog verwijst naar haar zoontje dat buiten een huwelijk werd geboren, verwijst de Raad naar de terechte beoordeling van de commissaris-generaal ter zake, dewelke hij bijtreedt. Evenmin ziet de Raad in hoe de referentie naar straatkinderen of mensenhandel in verzoeksters concrete geval pertinent is nu zij geen dergelijke feiten beweerde.

2.11. Verzoekster brengt dan ook geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. Daar waar verzoeker ten slotte een schending opwerpt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat een dergelijke schending elke feitelijke grondslag mist, nu verzoeker om voormelde redenen niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus, voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.14. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CASTELAIN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CASTELAIN

K. DECLERCK